

tudus oma nelja poja, kellest üks ifta priiskem oli kui teine, omale võrku. Sest mõistukõnest võib lugeja näha, et tõsi on, mis Jobi ram. 27 peatükis seisab. Waata 13. salmist kunni peatüki lõpetuseni.

Ära wannu!

Et hirmus kurjawandumine meie päiwil wäga wõimust wõtnud, teab igaüks. Mine, kuhu sa iial lähed, igalpool kuuled ja kurjawandumist. Ristiinimese nimelendjad on küll meie maal kõid, aga wäga arwa on weel neid leida, kes kurja ei wannu. Soldatid, töömehed, teelajad, ametnikud, kõik wanduvad. Ehl, mine weel pühapäewa õhtul kõrtsi eest mööda, ehl astu sisse, kus ka ristiinimesed peawad olema, seal kutsutakse ühe weerend tunni sees mitu tosinat kuradi si kofku. — Hirmus küll: ka noorte tiitlastel on mitmel juba kurad pöigiti hammaсте wahel, ja ei pane sest keegi suuremat tähelegi, mis poolest minu lapse põlwes mitte weel asi nii hul ei olnud.

Aga ma ei tahtnud kurjawandest seeford rääkida, waid sest wandest, mis Jumal teises käsus teelab, et ükski ei pea Jumala nime juures wanduma. Olgu sest asjast siin üks weike kõne:

Üks maja perenaene läks kangru juure oma langast, mis ta sinna tududa annud, kättesaama. Kui kättesaanud, hakkas seda mõõtma, kas lõngade aru järel kangru aru wälja tuleks. Ta mõötis, mõötis, mõttles ja mõötis jälle ja raputas wahete wahel pead. — Wiimaks pööris ta kangru poole ja küsis: „Meister kangur, olete teie muist lõngu unustanud lõimeks panematta, wõi ehl muist poolisi sissekudumatta? üks wiga siin juures on juhtund, — wõi on ehl teil nii suured rotid, kes muist lõnga ärasöönud?“ Kangur, kelle süda puhas ei olnud, waatis esmalt langast, siis küünarpuud, kas see maa mõõdurii si ka õige oleks, siis lõi silmad naese, kui imetu otja, kes nii hullu juttu rääkinud; ta õhtas lord sügawaSte ja ütles paha meelega: „Kui mina sest lõngast ühe süllapittuse tüki olen ära wõtnud, siis saagu Jumala nimel mo sark selgas ärapõlema!“

Naene ei lausund sinna juure midagi, raputas aga pead, oma kasinat kangatükki waadates, ega ootnud muud imet sündiwad.

Seal lahwas kangur äliste ära ja jäi walgete, nagu kangas naese kää; ta hakkas õhlima ja karjuma, kargas parema käega pahema poolt riinda kinni, otsegu seal suurt walu tunneks ja naese ehmatuseks hakkasiwad kangru riided selgas suitsema